

Dualność Boga

Autor tekstu: **Lectus**

Religie, w całej ich zawłości, można podzielić w oparciu o wiele kryteriów. Tu podzielę je za Erichem Fromem na autorytarne i humanitarne. Autorytarne to takie, gdzie bóg jest bardzo władczy, gdzie wydaje rozkazy, polecenia od których nie ma odwołania, gdzie przyjmuje niejednokrotnie postać tyrańcy, władcy absolutnego, gdzie człowiek jest tylko narzędziem. Humanitarne to zaś takie religie, gdzie pozycja człowieka jest silniejsza, człowiek nie jest już narzędziem, raczej pomocnikiem czy wręcz celem. Bóg nie wydaje rozkazów, raczej radzi i rozmawia.

W historii różnych doktryn religijnych do czynienia mamy z obiema tymi formami religii. Rzadko się jednak zdarza, aby w jednej religii występowały oba, sprzeczne de facto typy. Tak jest na przykładzie chrześcijaństwa, co oznacza daleko idącą metamorfozę, aktualizację tej sztywnej doktryny!

Nie trzeba być znawcą religii chrześcijańskiej aby dostrzec różnicę pomiędzy starotestamentowym Jahwe a nowotestamentowym Bogiem-Ojcem. Wystarczy powierzchowna, fragmentaryczna nawet znajomość Pisma Świętego. Jahwe zabija, każe zabijać, kłamie i przyzwala. Zniszczenie Sodomy i Gomory a więc i zabicie tysięcy ludzi, potop, rzezie innowiercze z okresu walki Izraela o Ziemię Obiecaną, są przykładami nie tyle wydarzeń historycznych, co doktrynalnymi: wykazują związek Jahwe ze śmiercią i krzywdą na płaszczyźnie religijnej. Jahwe zsyła Anioła Śmierci, wysyła Azraela (pośłannik śmierci), posługuje się szatanem — niebiańskim aniołem, przyzwala Mojżeszowi zadawać ból i cierpienie Egipcjom. Przyzwala na czyny, które znalazły swój wyraz ociekające krwią księgach Samuela, Księgach Królewskich. Nahum pisze: „Zazdrosnym i mszczącym się Bogiem jest Pan; mścicielem jest Pan i Władcą [pełnym] gniewu; Pan mści się nad swymi wrogami idługo się gniewa na swoich nieprzyjaciół. Pan jest cierpliwy, ale i potężny siłą; a oczyszczając — nikogo nie zostawia bez kary" (Na 1,1 i nast). Psalm 149 głosi z kolei: „Niech chwała Boża będzie w ich ustach, a miecze obosieczne w ich ręku: aby dokonać pomsty wśród pogani karania pośród narodów; aby ich królów zakuć w kajdany, a dostojników w żelazne łańcuchy" (Ps 149,6nast). Nie jest tutaj ważny argument, iż to byli grzesznicy, ludzie zepsuci, którzy zasługiwali na śmierć. Ważny jest fakt ich śmierci czy krzywdy, bo w przeciwnym razie dojdziemy do twierdzenia, iż cel uświęca środki, które to twierdzenie, mimo swojej praktyczności a nawet trafności, jest negowane przez doktrynę religijną chrześcijaństwa. A fakt jest bowiem taki: Jahwe jest bogiem stricte autorytarnym! Nie traktuje ludzi równo, prymuje tylko swoich własnych wybranych, którzy mordują i czynią niegodziwości, sami zwać siebie Sprawiedliwymi. Nie roztrząsajmy jednak przyczyn takiego zachowania na płaszczyźnie polityczno-kulturalnej. To temat innych opracowań.

Nowy Testament, nowe przymierze, głosi prawie dokładnie coś na opak. Śmierć, krzywda, gwałt jest grzechem, złem. Bóg Ojciec już sam się nie udziela, teraz czyni to zań Jezus. Jezus zaś głosi pacyfizm i miłość bliźniego, niezależnie od upodobań tamtego. Jezus nie nakłania do zabijania, przeciwnie przecieź. Znamienne jest, że pierwsi chrześcijanie odmawiali nawet służby wojskowej w armii rzymskiej.

Od czasu napisania ostatnich uznanych ksiąg ST (czyli ok. II-III w pne) do czasu nauk Jezusa i ich 'publikacji' (I w n.e) mija ok. 200 lat. Przez ten okres, długi bądź krótki, oblicze głównego boga się zmienia. Ponadto następuje asymilacja wierzeń judaistycznych, w tym prawa mojżeszowego. Włączenie doktryny judaistycznej do nowopowstałej doktryny religijnej można wyjaśniać na wiele sposobów. Odwołując się do kultury rejonu, jego historii, czy pochodzenia Jezusa. Nie wiadomo, czy kluczowe znaczenie miał fakt iż Jezus należał do esseńczyków, skrajnej sekty żydowskiej, co znaczy, że praktykującej religię mojżeszową. Nowe rewelacyjne informacje zawierają zwoje z Qumran i z Nag Hamadi.

Tak więc, NT brzydzi się krwią, zbrodnią, śmiercią, zamienia się ją na miłość bliźniego i jego błogosławieństwo. Tutaj Bóg nie jest tyranem. Jest Ojcem i pomocnikiem, drogowskazem moralnej drogi miłości. Jakże to wielki przeskok jest w porównaniu do autorytarnego charakteru Jahwe. Metamorfoza, która zatrzaża kiedy czyta się stanowisko Kościoła Katolickiego: „Kościół już w czasach apostołskich, a potem nieustannie w swojej Tradycji, wyjaśniał jedność planu Bożego w dwóch Testamentach za pośrednictwem typologii. [...]

Chrześcijanie czytają więc Stary Testament w świetle Chrystusa, który umarł i zmartwychwstał. Ta lektura typologiczna ukazuje niewyczerpaną treść Starego Testamentu. Nie pozwala ona zapomnieć, że Stary Testament zachowuje własną wartość Objawienia, potwierdzonego na nowo przez samego naszego Pana. Zresztą także Nowy Testament wymaga, by był czytany w świetle Starego. Czyniła to nieustannie pierwotna katecheza chrześcijańska. Według starożytnego powiedzenia, "Nowy Testament jest ukryty w Starym, natomiast Stary znajduje wyjaśnienie w Nowym" (KKK art.128 i nast.) Przykłady zwykle rażą swoją prozaicznością. Jednak są niejednokrotnie potrzebne dla uzmysłowienia, jasnego dostrzeżenia tego co zostało napisane w formie tezy. Jahwe nie uważa więc np. pijaństwa za wyraz moralnego zepsucia, inaczej niż w NT (np. Rdz 9,20 — "Noe był rolnikiem i on to pierwszy zasadził winnicę. Gdy potem napił się wina, odurzył się [nim] i leżał nagi w swym namiocie[...]).

Podobna tematyka na: [Strona Lectusa](#)

Lectus

Student prawa.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 29-07-2002 Ostatnia zmiana: 08-08-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1573) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1573>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl